

Каспшак С.О.
Здобувачка 27 групи ФМЕ
Михайлюк О.Л.
кандидат економічних наук, доцент

ПРОБЛЕМИ УТИЛІЗАЦІЇ ВІДХОДІВ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

За площею українські смітники (а їх, тільки законних, близько 6500) більші ніж невеликі країни, такі як Данія або Кіпр. звалища займають 2-3% площі території країни. З незаконними і стихійними звалищами ця цифра зростає у 2-2,5 рази.

У всьому світі зі сміття роблять гроші. Переробка побутових відходів активно розвивається вже не перше десятиліття і у низці країн сміття практично повністю переробляється. Можна навести приклад Швеції.

За даними асоціації з управління відходами AvfallSverige, у цій скандинавській країні утилізується до 99% побутових відходів. Це один з найвищих показників у світі, але більш того, майже половина відходів не просто спалюється, а йде на переробку. Пластмаса, папір, харчові відходи повністю переробляються або з них виробляється біогаз. Поняття звалищ і полігонів у них практично відсутні.

В Україні, як і раніше, основний вид використання відходів - їх накопичення на відкритих звалищах, які займають ґрунти, на яких можна було б розвивати сільське господарство, вести будівництво.

80% існуючих полігонів і звалищ вже зараз вичерпали свій ресурс і не можуть нічого приймати. А те, що вони приймають - це означає додаткове навантаження на природне середовище. І головним шляхом до зменшення кількості відходів на полігоні є впровадження системи роздільного збору побутових відходів. Найголовніше, це будівництво сміттєпереробних заводів, яких в Україні не існує.

До 2005 року в Одесі для утилізації твердих побутових відходів використовувалися два полігони - ТПВ-1 в районі Дальницьких кар'єрів (Овідіопольський і Біляївський райони Одеської області) та ТПВ-2 в районі цементного заводу (вул. Хутірська, 70). На даний час полігон залишився один - на території Дальницьких кар'єрів (рис. 1).

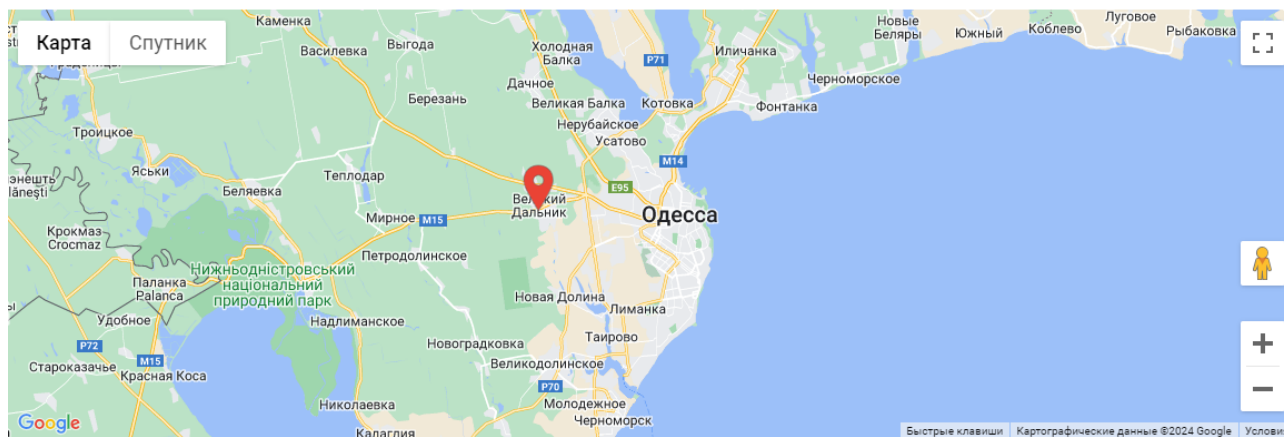

Рис. 1. Полігон для складування відходів Одеси

Джерело: [1]

Обсяг сміття, що вивозиться з території міста на звалище «Дальницькі кар'єри» становить близько 3 млн. м³ на рік. На даний полігон вивозяться також тверді побутові відходи з інших прилеглих міст і населених пунктів Одеської області.

Згідно з тим же повідомленням ясно, що в Одесі застосовують тільки «спрощену схему утилізації ТПВ, яка передбачає трамбування сміття і пересипання шарів сміття ґрунтом і будівельним сміттям.

В даний час йдуть переговори між міською владою та рядом інвесторів з тим, щоб в Одесі з'явився повноцінний сміттєпереробний завод. Однак далі попередніх переговорів справа поки що не просунулася.

Категорії відходів, %

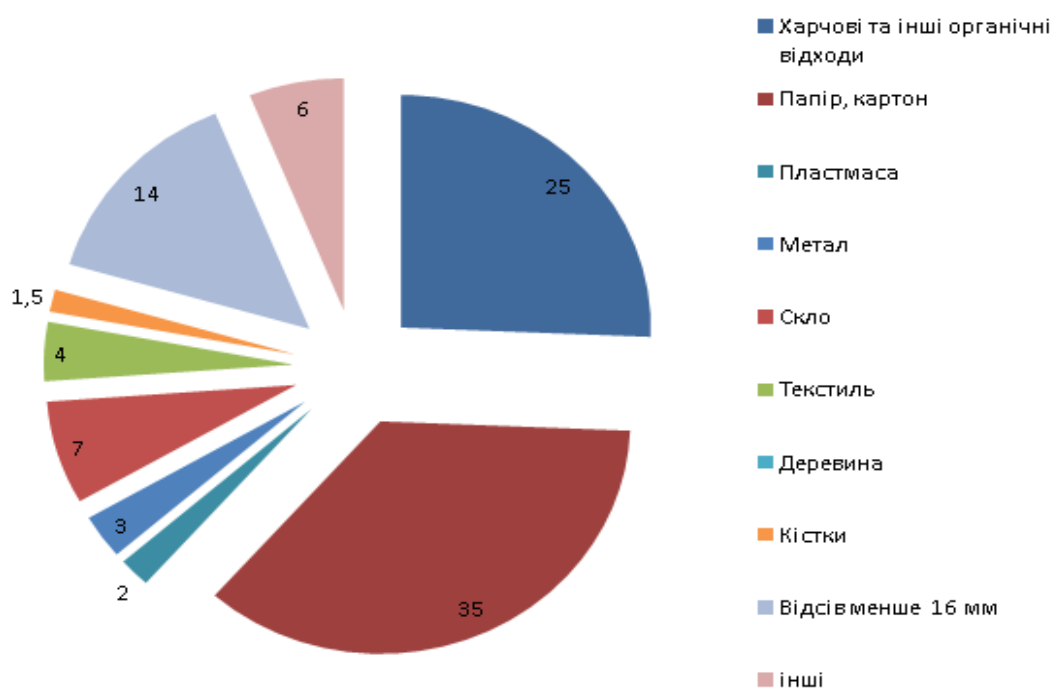

Рис. 2. Види сміття на полігоні

Джерело: [1]

Висновки. Вивезення та утилізація сміття по Одесі та Одеській області – дуже важливий процес, який є великою проблемою для виробництв і підприємств різного рівня.

Список використаних джерел:

Утилізація, вивезення, переробка відходів в Одесі, Одеській області від «ЕКОВДМ». URL: <https://ekovdm.com.ua/utilizatsiya-otkhodov-v-odesskoy-oblasti> (дата звернення: 23.03 2024).

Коваленко О.О.

Здобувачка 20 групи ФМЕ

Михайлюк О.Л.

кандидат економічних наук, доцент

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ХАДЖИБЕЙСЬКОГО ЛИМАНУ

Хаджибейський лиман – лиман естуарного (однорукавне, лійкоподібне гирло річки, що розширюється в напрямку моря або океану) типу на північно-західному узбережжі Чорного моря, один з одеських лиманів, на північний захід від міста Одеси, в межах Одеського, Розділянського і Березівського районів.

Хаджибейський лиман названо на честь Кацюбіїв (також Кочубіїв, Качибей, Аджибей, Хаджибей, від тюркської «Насібеу» та польської «Сасубей»). Це історичне поселення XIV століття за часів Великого князівства литовського та правління князя Вітовта, яке являло собою кам'яний замок, стоянку для суден та порт зі спорудами на березі Одеської затоки.

За переказом мандрівника і письменника Османської імперії Евлії Челебі (1611-1682) «землю фортеці Ходжабай» заснували після 1484 року. Під час російсько-турецької війни 1768-1774 років Хаджибей зруйнувався. З 1792 року за Ясським мирним договором території на схід від Дніпра разом із Хаджибеєм відійшли до російської імперії. 1794 року Хаджибей було перейменовано на Одесу за «грецьким проектом Катерини II.

Хаджибейський лиман починаючи із Середньовіччя слугував місцем промислу солі і часто навідувався чумаками і запорозькими козаками.

Фітопланктон лиману налічує 70 видів і внутрішньовидових таксонів. Морські та солонуватоводні види малочисельні, представлені типовими для прилеглих ділянок Чорного моря видами: *Leptocylindrus danicus*, *Skeletonema costatum*, *Prorocentrum micans*. До масових видів належать прісноводні види, такі як діатомові *Skeletonema subsalsum*, *Cyclotella meneghiniana*, *Rhizosolenia longiseta*, зелені *Oocystis borei*, *Monoraphidium acruatum*, ціанобактерії *Merismopedia tenuissima*. Лиман